

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO XXXV (29)

Štev. (No.) 40

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

7. oktobra 1976

Zakleti molk

Komaj poldrugo leto je minilo, ko se je zrušil južnovietnamski režim, ki ga je vodil protikomunistični general Nguyen Van Thieu, pa je domala ves svobodni svet že pozabil na Južni Vietnam in na sosednje države, ki so se kmalu za njim pogrezile v močvirje komunističnih diktatur. Svetovni tisk molči o preganjanju nekomunističnega prebivalstva, o zatiranju vseh oblik verskega življenja, od katoliškega do budističnega, o desetinah koncentracijskih taborišč in deset in deset tisočih političnih jetnikov.

Moskva in Peking sta dosegla svoj namen komunikacije jugovzhodne Azije, ko sta s pritiskom javnega mnenja preko istega svetovnega tiska dosegla umik Amerikancev. Za njimi se je spustila bambusova zavesa, ki je prav tako neprodirljiva, kakor železna zavesa, spuščena čez srednjo Evropo.

Koncentracijskim taboriščem v Južnem Vietnamu je komunistični režim iz Hanoja nadel naziv „huc tap“ — prevzgojevalna taborišča. Po uradnih režimskih podatkih je v teh taboriščih trenutno nad 200.000 političnih jetnikov. Desetisoči, ki so v poldrugem letu komunističnega režima v teh taboriščih pomrli, niso vključeni. Štejejo samo žive jetnike, da število izgleda manjše.

Orientalška prefinjenost trpinčenja političnih pripornikov, kakor je znano, presega sovjetsko in drugih vzhodnoevropskih partijskih režimov. Ko je vietnamska komunistična policija lanskega junija lovila prve politične pripornike, jim je bilo ob aretaciji rečeno, naj si vzamejo s seboj obleke in hrane „le za nekaj tednov“. Ti tedni so se podaljšali v mesece in doslej že v poldrugo leto. Žrtve ugotavljajo, da jih rešuje samo smrt. Poleg nalezljivih bolezni, kakor so tifus, malarija, beriberi, kosí človeška življenja po teh taboriščih še najtežje prisilno delo, podhranjenost in druge vrste trpinčenja. Pripornike tudi neusmiljeno uporabljajo za čiščenje neštetihih minskih polj, ki so ostala od vojnih operacij. Žrtve enostavno naženejo v korak v strnjeni vrsti čez minsko polje in operacijo tolikokrat ponovijo v obeh smereh, dokler ni zadnja mina eksplodirala pod nogami nesrečnejšev.

Ne v združenih narodih ne v drugih organizacijah, ki so jim baje pri srečanju človečanske pravice, se ne dvigne glas v obrambo trpečega prebivalstva in v obsodbo komunističnih mučiteljev.

V nemajhni meri nosijo za komunistično usodo Južnega Vietnama poleg taktičnih napak in neizmerne naivnosti svobodnega sveta krivdo tudi številna koristna budala med južnovietnamskimi političnimi in verskimi voditelji, ki so med komunistično revolucijo tako vztrajno minirali napore protikomunistične politike in vojaških operacij svojih rojakov in Amerikancev in si prizadevali doseči kompromis s komunisti odn. koalicijsko vlado z njimi. Med nje spadajo južnovietnamski socialistični vodje, univerzitetni profesorji, budistični vodje in celo nekateri domači katoliški duhovniki. Vse te koristne sopotnike je novi komunistični režim prve mesece mirno pustil na svobodi, da jih je še bolj zaslepil, toda od sredine lanskega leta pa se že vsi nahajajo v „prevzgojevalnih taboriščih“. Vietnamski komunisti sedaj koristnih budal ne potrebujejo več.

Med temi pomilovanjimi vrednimi vietnamskimi veljaki, ki sedaj trpijo po taboriščih, je npr. znani socialistični vodja opozicijskega bloka v prejšnjem saigonskem parlamentu Tran Van Tuyen. Vztrajno je zahteval pogajanja in poznejše sodeloval s komunisti in neprestano miniral vlado grala. Van Thieuu. V taborišču sedaj prenaša tegobe s takšnim odporom, da ga imenujejo Solženicina vietnamskega Gulaga. Ko so mu ukazali, da napiše lastno obtožbo, je Van Tuyen zapisal na ponujeni papir samo dva stavka: „Proti vietnamski domovini ali ljudstvu nisem storil zločina. Če sem storil kaj napakega, to misli samo Lao Dong (vietnamska KP).“

Med na Zahodu znanimi protikomunističnimi južnovietnamskimi voditelji se v taborišču nahaja tudi budistični

ČLOVEŠKE PRAVICE V KOMUNISTIČNI PRAKSI

VIKTOR BLAŽIČ OBŠOJEN NA DVE LETI ZAPORA

V Svobodni Sloveniji smo poročali prejšnji mesec, da je 15. septembra pred sodiščem v Ljubljani začela razprava proti sodniku Francu Miklavčiču in novinarju Viktorju Blažiču.

Miklavčič je, kot smo poročali, pod psevdonimom Jože Galičič napisal razpravo v tržaško revijo Zaliv pod naslovom „Politična laž ali zgodovinska resnica.“ V njej je dokazal, da je bila OF ustanovljena dejansko šele ob Hitlerjevem napadu na Sovjetsko zvezo 22. junija 1941 in ne aprila 1941, kakor uradno zatrjujejo komunisti.

Viktor Blažič pa je v številkah 50-51 in 52-53 Zaliva pod psevdonimom Zvonko Prelog napisal razpravo „Ustvarjanje in svoboda.“ Razprava ni nič drugega, kakor globoko in stvarno razmišljanje razočaranc nad „svobodo“, ki so jo obljubljali komunisti v „Osvojitelnem boju“, pa so dejansko uvedli diktaturo partije, ki zatira tudi svobodo duha.

Komunistična Ozna je na perfidni način odkrila pravi imeni piscev in sta bila zato pred meseci aretirana. Petčlansko okrožno sodišče je v Ljubljani 16. septembra zaključilo razpravo proti Blažiču. Tanjugovo kratko uradno poročilo pravi, da je sodišče ugotovilo, da je kriv kaznivega dejanja sovražne propagande iz drugega odstavka 118. člena kazenskega zakona. Obtožbenec naj bi v svojih spisih zlonamerno

in neresnično prikazoval družbene in politične razmere v Jugoslaviji ter jugoslovansko zunanjo politiko. Obsojen je bil na dve leti strogega zapora.

To poročilo objavlja ljubljansko Delo 18. septembra nekam sramečljivo, da bi bilo čim manj opazno. Do neke mere je to razumljivo, saj je obsojenec sodeloval v uredništvu Dela. Po razglašeni sodbi je bil Blažič izpuščen na svobodo, dokler ne postane sodba pravomočna.

Proces proti Francu Miklavčiču pa še ni končan in bo sodba po vsej verjetnosti izrečena v tem mesecu. Obtožnica mu očita poleg članka, ki ga je napisal o nastanku OF tudi to, da je izdelal osnutek smernic, kako naj bi se komunistični družbeni sistem v Jugoslaviji spremenil in nadomestil po vzorcu zapadnih demokracij.

Jugoslavija je podpisala Splošno deklaracijo človeških pravic. Ta deklaracija v čl. 19 določa: „Vsak človek ima pravico do svobodnega izražanja svojega mnenja; obsega tudi pravico, da ne sme biti nadlegovan zaradi svojega mnenja in da sme iskati obvestila in jih razširjati z vsemi sredstvi obveščevanja, ne glede na državne meje.“

Jugoslovanski konzuli so podpisali to deklaracijo. Če pa se državljani Jugoslavije poslužijo pravic, ki mu jih priznava Splošna deklaracija — mora v ječo in je obsojen.

Kaj prinaša jubilejni Zbornik Svobodne Slovenije

Posvetilo, Miloš Stare

BOJ SLOVENSKE MANJSINE V KRŠKI SKOPLJI NA KOROŠKEM, AVSTRIJA, ZA VERSKI POUK OTROK V SLOVENSČINI

Sestavil dr. Anton Podstenar — Deveti del: Koroški Slovenci in civilna oblast — Četrto poglavje: Posebni razlogi za izredno zaščito.

RAZPRAVE — DOKUMENTI — PRIČEVANJA

O Slovincih v begunskih taboriščih, John Corsellis, Anglija — V dachauskem taborišču, Vinko Lipovec, ZDA — Po Sloveniji in Jugoslaviji — popotni zapiski, dr. Jože Velikonja, ZDA — Nekateri nereseni problemi samoupravljanja, dr. Ljubo Sirc, Anglija — Hrvatsko vprašanje je zopet v ospredju, dr. Oton Ambrož, ZDA — KPJ in Jugoslavija, Pavel Fajdiga, Argentina.

ZA ZGODOVINO

Dokumenti dr. Krekove delavnosti v emigraciji — Bakuninov revolucionarni katekizem: 1. Uvodna beseda, 2. Mihail Bakunin: Revolucionarni katekizem (1869) — Izjava in poziv Narodnega odbora za Slovenijo, o božiču jubilejnega leta 1974 — Gozd ovijalk, dr. Milan Komar, Argentina.

PRIMORSKI SLOVENCİ V BOJU ZA SVOJE PRAVICE

Slovenska manjšina v Italiji, dr. Bogdan Novak, ZDA — O beneških Slovincih, dr. Anton Kacin, Trst.

NASI GORNIKI

Cordón Mascarello, inž. Jure Skvarča, Argentina — Petindvajset let slovenskega andinizma, dr. Vojko Arko, Argentina.

SLOVENSTVU V ČAST — NARODU V PONOS

Dr. Branislava Sušnik, Paragvaj — Dr. Bogdan Ciril Novak, ZDA — Franc Jerman, Argentina.

OB 30-LETNICI

Pogled ob tridesetletnici, Miloš Stare — Slovenska gospodarska podjetnost v Argentini, F. U. — Kako je nastala slovenska skupnost v Mendozii, Rudolf Hirschegger — Naša zborovska dejavnost v Argentini, Kronist — Zdomska likovna umetnost, F. P. — Trideset let zdomske književnosti, dr. Tine Debeljak.

RAZGLEDI

Ob 80-letnici senatorja F. J. Lauschet — Milivoj Emil Lajovic, senator v Avstraliji — Dr. F. Cigan - zbor „Gallus“ - gostovanje po Ameriki, Vinko Zaletel — Slovenska gimnazija v Celovcu pod lastno streho — Visokošolski dom „Korotan“ na Dunaju, I. J. — Slovenci v Brazilu — Spominski križ v Midlandu, Kanada — O Slovincih v Venezueli, G. J.

Zbornik, ki obsega 500 strani, vsebuje tudi umetniško in planinsko prilogo. Zunanja oprema Zbornika je delo akademskega slikarja Ivana Bukovca. Sezite po tej knjigi, ki je ponos naše emigracije.

vodja Bui Tung Huan, poleg njega pa še več budističnih svečnikov. Od teh se jih je od lanskega novembra dalje, ko so jih javno aretirali, več kot 12 samozažgalo.

Itd., itd.

Od katoliških južnovietnamskih duhovnikov, ki so sicer upravičeno protestirali proti korupciji in drugim težkim napakam Van Thieujevega režima, a niso na drugi strani opozarjali tudi proti komunistični nevarnosti in se sedaj prav tako nahajajo v taboriščih, je predvsem znani Tran Huu Thanh. Komunistični režim ga je kljub „uslu-

gam“, ki mu jih je storil, vtaknil za bodočo žico.

Komunistični režim se trudi pridobiti diplomatsko priznanje združenega Vietnama in članstvo v ZN. Ni skoro vlade, ki bi komunistom v Hanoju zastavila vprašanje človečanskih pravic. Samo ZDA so v ZN lansko leto vetirale Hanoju vstop v ZN. Toda razen redkih izjem jim ni dal prav nihče, najmanj svetovni tisk. Kakor je ta prej kričal na vse grlo proti amerškemu „vmešavanju“, tako sedaj ta isti tisk zakleto molči o komunističnem Vietnamu. In svet se vrti naprej...

Un clima argentino

El pasado domingo, al hablar a los peregrinos congregados en el santuario de Nuestra Señora de Luján, el cardenal Aramburu reflexionó sobre diversos temas. Destacamos de ellos los siguientes párrafos:

“Este organismo que es el país lo formamos todos como miembros componentes del mismo, y con buena voluntad debemos hacernos conciencia del deber de cooperar para lograr una real y positiva recuperación humana, psíquica y espiritual y cada uno debe tratar de ser artífice de una adecuada solución.

“Nuestra patria, dotada por Dios de reconocidas reservas y valores humanos, requiere y merece, como algo fundamental, un auténtico clima argentino que es de paz, convivencia y progreso”.

Pismo dr. Petra Urbanca iz Toronta

prof. Borisu Pahorju v Trstu

Čas je dal slovenski opoziciji na celi črti prav. Kar je pripovedovala, da bodo premmoge svobošćine odvzete in da bo pri tem njih ekonomija slabela, ker je protinaravna, se je zgodilo. Meni je žal, da mora slovenski narod iti skozi te žalostne čase in preizkušnje, kajti — kljub temu, da smo to napovedovali in se tega bali —, je to naš narod, kateremu smo vedno želeli samo dobro.

Razmerje „zamejstva“ proti „izseljencem“ (zdomcem) ni dobro. Kadar pride človek na obisk v Trst ali v Celovec, se medsebojni stiki omejijo samo na kolikor zahteva družabnost, pogovor o politiki je „tabú“. Ko dobimo zanimive obiske sem v Toronto, se obiskovalci načelno držijo rezervirano. Časopisje v Trstu (in tu ne mislim samo na Primorski dnevnik in Naš tednik v Celovcu), bi mirne duše lahko izhajalo v Ljubljani. Častno izjemo vidimo v Gorjici: ko smo se letos spominjali poveljne domovinske tragedije, je edino Katoliški glas omenil ta dogodek. Pa vendar se mi v tujini čutimo prizadete ob sleherni krivici, ki se dogodi zamejem; vsako podiranje napisov nas zaboli, vsaka psovka na račun zavednih Slovencev... Ali mar deset tisočev in več pobitih Slovencev ni vredno niti omembe?

Na narodnem ozemlju Slovencev se je med vojno bojeval isti boj, le okoliščine in število žrtev je bilo drugačno. V Premurju, v katero praktično OF ni imela vstopa, je prešel maj 1945 takorekoč brez žrtev. Štajerska je največ žrtev imela zaradi talcev, Gorenjska je mnogo trpela, največ pa seveda Ljubljanska pokrajina. Primorska je doživljala tragedijo centralne Slovenije v manjši meri, ker je tam OF začela s svojim delom šele po septembru 1943. Vztrajati na fikciji NOB ni potrebno danes niti pristašem režima, kajti Tito je že večkrat povedal, da so oni med vojno delali socialno revolucijo; samo za zavezniško uporabo se je govorilo o narodnoosvobodilnem boju!

Če izvzamemo prodor proti Trstu koncem aprila l. 1945, je bila NOB, oziroma nje kamuflaža, nam silno škodljiva.

Poglejmo samo nekaj resnic v zvezi z NOB na Primorskem, o katerih se je vse doslej zelo malo razpravljalo:

Vojaško pomembnih akcij razen omenjenega prodora, koncem aprila 1945, ni bilo.

Pobijanje posameznih okupatorjev, ki je povzročilo strahotne represalije, je bilo — zelo milo izraženo — velik nesmisel.

Zasedba nekih maloštevilnih vasi septembra 1943 in potem njih požig, ko so se partizani morali v naglici umakniti ter pri tem izguba par sto življenj, se ne da opravičiti.

Kaj pa likvidacija nacionalnih partizanov, o katerih govori ves Trst, in o katerih si ni upal pisati še nihče?

16 justificiranih v Cerknem je bilo ubitih po nedolžnem, kajti po režimu je priznано, da je partizansko šolo izdal — partizan. Še danes te nedolžne žrtve leže v gozdu, in se o kakšni drugačni rehabilitaciji sploh ne govori.

Odklonitev slovenskih šol, uradov, sodnij s strani OF je začetek raznarodovanja, ki ga je povzročila KIPS.

Sklenitev premirja med OF in Nemci, o čemer so bili letaki že nabiti v Postojni, priča o sodelovanju Nemcev in OF.

Slovenski narod leta 1941 do začetka 1945 ni imel drugačnega izhoda, kot čaka, da veliki narodi končajo vojno. Vse drugo bi bilo samomor. Vsak ugovor, da bi morali zanetiti upor proti okupatorju, pomeni nepoznanje razmer, kajti možnost uspeha je bila enaka ničli. KPS se je tega še bolj zavedala kot drugi, zato ji je okupacija in napad Hitlerja na Sovjetijo prišla prav, da je šele 22. junija začela revolucijo pod krinko OF in NOB, kakor je to Josip Broz-Tito večkrat sam potrdil.

Med emigracijo se govori, da je treba računati tudi s tem, da je „Kocbekova afera“ podtaknjena od KPS. Zakaj je Kocbek 33 let molčal? Tudi bi človek trdil, da prof. Kocbek ni bil nikdar poseben junak. Če pa je, zakaj ne gre v svojih priznanjih naprej? KPS naj bi — pravijo — vrgla to kost emigraciji, da bi se o aferi nehala pisati.

Kdor ne prebira domobraskih glasil ali njih posnetkov v Ameriški domovini, si ne more predstavljati, kako težko je brati poročila o dogodkih med vojno po Dolenjskem in takoj po njej. Faz npr. prve dni samo prelistam liste, šele čez par dni sem toliko močan, da si upam natančneje prebrati dogodke: potem pa par dni živim pod strašnim vtisom strahotne krivice, ki se je zgodila.

Dokler ne bo priznanja vsega dogajanja in nekakšnega zadoščenja, bo ta trauma trajala še naprej. Iz vseh teh opisov grozodejstev pa veje neka umirjenost, resignacija, ni nobene misli na maščevanje, tako da ni mogoče podvomiti o njih resničnosti.

Pred meseci smo brali v Ameriški domovini o silni tragediji, ki jo je povzročil v Zvirčah direktno dr. M. Mikuš. Človeku se jeziijo lasje. Slišali smo, da ta slovenski zgodovinar privatno sam zanika verodostojnost zgodovine NOB. Bog ve, ali se bo kdaj dobila od teh ljudi kakšna izjava ali oporoka, ki bi mogla mnogo doprinesti k odkritju resnice in s tem h končnemu pomirjenju med narodom?

Tragedija iz mesecev junij-julij 1945 se iz slovenske zgodovine ne bo več dala izbrisati. Dalo pa bi se ta strašni občutek krivičnega zločina nad enim delom naroda vsaj ublažiti, če bi zbrali ostanke teh žrtev ter njim in tudi ostalim postavili kdaj skupen spomenik. Tako gesto je napravil general Franco takoj po končani vojni. Tudi bi slovenski režim po tridesetih letih to lahko napravil. Politično bi ga to ne podrlo. Prav nasprotno: ako bi prišlo do te geste, in bi bila napravljena s primerno pieteto, bi to silno ublažilo nasprotja, ki bi sicer lahko vodila do težkih konfrontacij. Slovenski narod si v tej zvezi ne more privoščiti novih žrtev. Zato se morajo nasprotja pretekle vojne ublažiti, izgubiti morajo na ostrini, da bodo prihodne gospodarske razmere manj dramatične in bolj civilizirane.

Prof. Boris Pahor tega pisma ni objavil in je to sporočil dr. Urbanec s sledečim pismom:

Spoštovani, zaradi odsotnosti komaj zdaj odgovorjam Vašemu pismu. Žal mi je, a ne bom objavil Vašega pisma, ker ima „Zaliv“ svojo specifično pot, katere se bo držal, dokler bo lahko izhajal. Seveda je ta pot vse prej kot lahka, a mogoče bo kdaj kaj vendarle obrodila.

Prav lepo pozdravljam.

Boris Pahor l. r.

Trst, 30. 5. 1976

EVROPSKI SOCIALISTI NAZADUJEJO

TAKO V NEMČIJI KOT NA ŠVEDSKEM

Preteklo nedeljo 3. oktobra so bile splošne volitve v Nemčiji. Na teh volitvah sta se bili vladna koalicija socialdemokratov-liberalcev in opozicijska krščanska demokracija. Pred desetimi leti so socialdemokrati izrinili iz vlade krščansko demokracijo, ko so, v nepričakovani (in neverjetni) gesti sklenili zvezo z liberalci. Tisti je bil njihov najbolj uspešen čas. Odtlej naprej se moč vladne koalicije krha in nedeljske volitve so bile nov dokaz, da do povratka krščanske demokracije na oblast ni več daleč.

Osebo sta se na nedeljskih volitvah spopadla kancler Helmut Schmidt in demokratski vodja Helmut Kohl. Isto ime, a popolnoma drugačna koncepcija političnega dela. Čeprav se je zmaga nagnila k vladni koaliciji, je vendar dejanska zmaga Kohl. Demokristjani so namreč dosegli 48,6 odstotkov glasov, socialdemokrati je prišlo 42,9 odstotkov, liberalcem pa 7,7 odstotka glasov. Tako imajo demokristjani v parlamentu 244 sedežev, proti 213 sedežem socialistov in 39 liberalnih. Skupaj ima zmagovalna vladna koalicija 252 sedežev, torej komaj 8 več kot opozicija.

Takoj potem, ko je bil znan izid volitev, je demokratski vodja Kohl izjavil, da bo od predsednika države zahteval naj mu poveri kanclerski mandat. Ta mu pripada, kajti demokratska zveza je bila najbolj voljena stranka na volitvah. Izjavil je tudi namen, da pokliče liberalce v koalicijo z demokristjani. Seveda je kaj malo verjetno, da bi v svojih naporih uspel. Kljub pičli večini (8 poslancev) se bodo socialisti še nekaj časa obdržali na oblasti. Predsednik liberalne stranke, Hans Dietrich Genscher, je namreč izjavil, da je ves njihov volilni boj potekel v znamenju ohranitve liberalne stranke v koaliciji s socialisti, in da se z nje nima namena umakniti.

Kako gleda na bodočnost Jugoslavije

Milovan Djilas

Milovan Djilas, nekdanji Titov namestnik in član vrhovnega vodstva jugoslovanske komunistične partije, je pred leti vzbudil veliko pozornost v svetu, ko je nastopil proti Stalinu in Titu in postal disident Titovega komunizma. Dolgo let je preživel v ječi, sedaj pa živi v Beogradu. V zadnjih letih rad daje intervjuje raznim svetovnim časopisom. Tako je nedavno izjavil pariškemu listu Figaro: „Bodočnost Jugoslavije je negotova. Državi preti smrtna nevarnost od Sovjetske zveze.“ Po Djilasovem mnenju skušajo Sovjeti netiti razdor v jugoslovanski partiji sami, obenem pa razpihujejo nasprotstva med posameznimi narodi v Jugoslaviji. Posebno je Djilas pokazal na spor med Jugoslavijo in Bolgarijo. Ta spor razpihuje Moskva na prav „hudičevski način“ je dejal Djilas. Sovjeti hočejo

Zaenkrat bodo torej stvari v Nemčiji ostale, kot doslej. A prav zaradi tako majhne razlike bo socialistični vladi skoraj onemogočeno voditi državo po volji. Še bolj važno pa je, da so socialisti utrpeli veliko škodo na prestizu. Kljub obstanku na vladi so namreč na volitvah izgubili kar 38 poslancev.

To socialistično nazadovanje ni izključno v Nemčiji. Je trenutno splošen evropski pojav, za katerega opazovalci trdijo, da bo še ojačen v bodoče. Nemški primer je prišel takoj za švedskim, kjer so bile volitve nekoliko prej.

PO 44 LETIH KONEC VLADANJA

V nedeljo, 19. septembra, so bile na Švedskem splošne volitve. In tamonjski volilci so pripravili vsemu svetu precejšnjo presenečenje, ko so podelili zmago nesocialistični koaliciji, ki jo sestavljajo sredinci, liberalci in konservativci. S tem so švedi napravili konec 44 letni nepretrgani socialistični nadvladi.

Sedaj socialisti, ki so bili povezani s komunisti, prehajajo v opozicijo. Premier Olaf Palme, znan po svetu zaradi svojih protizahodnih izpadov, je že odstopil. V švedskem parlamentu jim ostane 169 sedežev, proti 180, ki jih obvlada zmagovalna koalicija. Tej načeljuje sredinec Thorbjørn Fälldin, ki bo po vsej verjetnosti tudi novi ministrski predsednik.

Vzroke socialističnega poraza iščejo sedaj razni politični opazovalci, pa tudi sociologi in državniki. Ne morejo si razložiti ljudskega odpora proti režimu, ki je švedsko vodil v gospodarski stabilizaciji in popolni socialni oskrbi. Mnogi pa ravno v tem vidijo kal socialističnega poraza: nenprena rast državne moči, poseganje države na področja, ki so najbližja osebnemu čutenju, in posledično omejitve individualnosti.

razbiti Jugoslavijo in doseči, da bi nastala macedonska Republika v sklopu Sovjetske zveze. Dobesedno je rekel: „Ne pozabite, da tisti, ki na Balkanu izziva probleme, z besedami, istočasno tudi že brusi nož.“

Kljub temu je Djilas zatirjal, da „bo Jugoslavija obstajala tudi v bodoče, četudi bo morala drago plačati svojo neodvisnost.“

Djilas je tudi dejal, da pričakuje po Titovi smrti v Jugoslaviji več intelektualne in literarne svobode. Po njegovem mnenju Zveza komunistov ni monolitna. „Samo oblast je monolitna, družba pa ne,“ je dejal.

Jugoslovanska politika neuvrščenoosti je po mnenju Djilasa v bistvu pravilna. Vendar smatra, da bi se Beograd moral bolj približati Evropi. Po njegovem mnenju je „edini imperializem,

Mednarodni teden

KUBA V TEŽAVAH. V sredo 22. septembra je Fidel Castro napovedal Kubancem težke čase. Castra tarejo gospodarske težave: cena sladkorja na svetovnem trgu je padla od 65 centov dolarja za funt (novembra 1974) na 7,5 centava v letošnjem septembru, cene potrošila pa so se dvignile. Castro pravi, da so dvajsetkrat višje kot proizvodni stroški. ZDA ne kupuje več kubanskega sladkorja in so kvoto razdelile med druge latinske države. Tega sicer Castro ni povedal, da „prodaja“ sladkor v glavnem Sovjetski zvezi, pa ne dobi plačano v dolarjih...

Kubanske gospodarske težave bo občutila tudi Argentina, ki ima s Kubo, iz pogodbe za časa predsednika Cámpore, še za okoli 300 milijonov dolarjev neizvršenih obveznosti. Toda ladje, ki so bile namenjene v Buenos Aires, so menda dobile nalog spremeniti svojo pot...

Toda kubanske čete v Angoli ne poznajo gospodarskih težav. Po zadnjih poročilih so skupaj z angolskimi četami in člani Ljudske organizacije Južnozahodne Afrike (Nambije) pripravljajo na uničitev protikomunističnih borcev Narodne zveze za osvoboditev Angole, ki še vedno drže precej postojank v Angoli.

MIG-25. Japonska vlada je izjavila, da je pripravljena predati Sovjetski zvezi Mig-25, s katerim je pilot Belenko izbral pot v svobodo. Mig-25 bi Japonci naložili na kako sovjetsko ladjo v pristanišču Hitachi. Seveda pa zahtevajo plačilo za prevoz letala in pa odškodnino, ki jo je letalo povzročilo ob pristanku na letališče Hakodate. Medtem je okoli 200 strokovnjakov temeljito pregledalo letalo in so ga že tudi preizkusili na letališču Hyakuri, kakih 100 km severovzhodno od Tokia.

IDI AMIN IN SOVJETI. Uganda bo dobila novo vojaško pomoč od Sovjetske zveze. Diktator Idi Amin je izjavil, da to kaže, vsemu svetu, kako dobri so odnosi med Ugando in Sovjetsko zvezo. Povedal je, da bo dobil kar dve letali in „drug težak material.“ Po izraelskem napadu na letališče Entebbe za osvoboditev talcev je Uganda izgubila kakih deset vojaških letal sovjetskega izvora.

ki danes obstaja na svetu, sovjetski imperializem.“ Moskvo pa ovira le senca Kitajske, da si ne upa tvegati kakršne pustolovščine proti Zapadu.

To so glavni Djilasovi pogledi na Jugoslavijo in njeno bodočnost. V ostalem je izrekel priznanje voditelja italijanske in španske komunistične partije Berlinguerju in Carrillu, ker se oddaljujeta od Stalinizma. Šef francoske partije Marchais pa je po njegovem mnenju stalinist. Voditelj francoskih socialistov, Francois Mitterand, pa naj bi bil „nerazumljiv in neodgovoren.“

V kolikor ima Djilas prav glede Jugoslavije, bo pokazala bližnja bodočnost.

programa je opravil zbor Marije Pomagaj ob spremljavi Osane na harmoniju, Blaž Potočnik pa je kot solist odpel Baragov oratorij. Recitala sta Vilko Čekuta in mlada deklica v narodni noši. Dan je bil hladen pa lep. Kip Barage, ki je iz bron, bo odslej naprej krasil Slovensko letovišče in nas spominjal na velikega monsinjorja in škofa severnoameriških Indijancev.

Dne 12. septembra se je vršilo vsakoletno spominsko in spominsko romanje v Midland, kjer sedaj stoji naš spominski križ. Že zgodaj so se ljudje pričeli zbirati ob križu in točno ob napovedani uri (11.30) se je pričel spominski program. Najprej so pevcu zapeli pod vodstvom Dušana Klemenčiča pesem „Polje, kdo bo tebe ljubil,“ nato pa je zbrane Slovence pozdravil in v kratkih besedah označil pomen spominskega dne ter povedal, da je bila iz Vetrinj, iz Pliberka in Podrožice prinešena zemlja, Ciril Preželj, predsednik DSPB-Toronto. Prosil je Lojze Babiča, predsednika DSPB-Tabor, da je prinešeno zemljo potrosil okrog skal, ki predstavljajo koroški del slovenskega križnega pota. Predsednika obeh boričevskih organizacij sta nato skupno položila pred spominski križ lep venec, ki je nosil na travkovih napis: Slovenskim mučencem v hvaležen spomin. Navzoče je nato nagovoril Lojze Babič s kratkim govorom, zatem je Vilko Čekuta podal priložnostno recitacijo. Glavni govor je imel Otmavt Mauser. Z zaključno pesmijo, ki so jo pevcu občutno zapeli, je bil spominski program končan. Vsa množica je potem opravila križev pot na prostem, molitve ob postajah pa je vodil Lojze Babič, ker so bili duhovniki zaposleni s spovedovanjem. Ob 13.30 so slovenski romarji do zadnjega kota napolnili cerkev kanadskih mučen-

Dobite duhove, izredno nadarjene, ki so vedno jalovi samo zato, ker so zaradi šibkega značaja preveč nepotrpežljivi, da bi počakali, da bi stvari dozorele.

Friedrich Nietzsche

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Ko so pred šestimi meseci oborožene sile prevzele oblast v Argentini, so postavile za cilj svojega delovanja v prvi vrsti uničenje gverile. V veliki meri se jim je to posrečilo. Ena izmed prevratnih organizacij (trokistično Ljudsko revolucionarno vojsko) jim je tudi uspelo obglaviti in operacijsko skoraj onemogočiti. Pretekli teden pa so varnostni organi zajeli in pobili, v ostrem spopadu v Buenos Airesu, glavni štab propagandne in politične veje peronistične gverile.

Ti uspehi sovpadajo z vedno bolj omejenim delovanjem prevratnikov, čeprav razne subverzivne skupine še vedno izvajajo drzne in velikopotezne udarce. A opaziti je že utrujenost, pomanjkanje orožja in zlasti pomanjkanje članov, odkar je vlada v prvi vrsti napejala sile, da bi preprečila nabiranje kandidatov med srednjo in višješolsko mladino.

A čim hitreje teče boj proti gverili, v čemer ima vlada zaslombo praktično vseh skupin argentinskega življenja, tem bolj se kritizira pomanjkljivosti na ostalih področjih vladnega delovanja. Svojo pozornost bo vlada morala posvetiti kmalu bistveno tem pro-

LETA LO VOHUNILO. Sredi septembra so bili v Severnem morju vojaški manevri članic NATO, ki so se imele „Team Work 76“. Na te manevre so — „v duhu Helsinkov“ — povabili tudi vojaške opazovalce drugih držav, tudi iz zavezne zveze. Toda od tam se niso povabili odzvali. So rajši „neuradno“ vohunili. Tako so zahodni listi objavili prav lepo sliko sovjetskega izvidniškega letala ki ga na Zahodu imenujejo „Medved delta“, ki je pridno slikal premikanje vojaških ladij sil NATO. Tik za njim je složno letel lovec ameriške mornarice F-14 „tomcat“ z letalonosilke John F. Kennedy.

„Hlapec Jernej“ na mendoškem odru

Dvakrat se je slovenska Mendoza v letošnjem letu poklonila sinu slovenskega naroda Ivanu Cankarju.

Prvič nam je govoril Cankar v našem Domu z odlomki svojih najlepših in najznačilnejših črtic iz „Mojega življenja“ in „Podob iz sanj.“ Spominsko besedo mu je tedaj govoril pisatelj Karel Mauser, ki je bil tačas med nami na obisku.

Drugič pa smo poslušali in spoznavali Cankarjevo duhovno in umetniško veličino pa globoko čuteče človečansko srce v nedeljo 19. septembra. Naši igralci so nam na oder postavili njegovega dramatičnega „Hlapca Jerneja.“ Dramatizacija se z vso vernostjo in točnostjo naslanja na izvirno besedilo Cankarjeve povesti; tako nam je dejansko iz igre govoril on sam. Prvič je bila igra vprizorjena v mariborskem

blemem. Ko je preteklo nedeljo kardinal Aramburu govoril v Lujanu, je med drugim dejal, da je obnova toliko bolj težka, ker se je treba boriti tako proti nasilju sovražnikov reda in države (gverila), kot proti nepočakani in pritiski tistih sil in skupin, ki bi radi drugačne metode in pota.

Razen fanatičnih pristašev vladne stranke, je ves narod 24. marca stal za državnim udarom. Ta enotnost se sedaj razblinja v megli nepočakanja, nerazumevanja, iskanja lastnih koristi in delne vladne nesposobnosti. Treba je razumeti, da je težko izpeljati državo iz stanja, v katerem se je nahajala Argentina pred 24. marcem. Takrat se je že govorilo o „državnem konkurzu.“ Ali je mogoče tako stanje urediti v šestih mesecih? Po drugi strani: ni celotna vladna ekipa sestavljena iz najboljših elementov. Zlasti vmesni funkcionarji so lahko bili imenovani pod pritiskom raznih (osebnih) interesov.

Če stvar vzamemo bolj velikopotežno, obstajajo velike razlike kriterijev v načinu kako reševati gospodarsko krizo, s kakšno lučjo osvetliti socialne probleme, katera pot je najboljša na vzgojnem področju... V državi, kjer je na volitvah nastopalo (na državnih, provincijskih in občinskih ravni) okoli 200 strank, je kaj težko govoriti o edinstvi kriterijev. To edinstvo je pogrešati celo v samih vrstah oboroženih sil; najprej med njenimi različnimi rodovi (voj-ska, mornarica, letalstvo), in še v raznih podskupinah, ki se vsaka karakterizira po svojem načinu delovanja.

Lahko trdimo, da po šestih mesecih vlade oborožene sile lahko beležijo lepe uspehe na področju boja proti gverili. Precej manj na gospodarskem in socialnem področju. Vlada pa bo morala odsej največ pozornosti posvečati nesoglasju v raznih skupinah krogov, ki so jo ob nastopu podpirali, in tudi v svojih lastnih vrstah.

mestnem gledališču l. 1922 v režiji in glavni vlogi Milana Skrbinška. Kot slušno igro pa jo je v priredbi Bratine oddajal l. 1930 Radio Ljubljana.

Za mendoško slovensko kulturno življenje je bila ta uprizoritev spet velik in zelo pomemben dogodek. Nič čudnega, tedaj, če smo dvorano v Domu napolnili do zadnjega kotička. Skoro bi bilo primerno, da bi igro — pohvalili!

MLADE IGRAVCE je igra razgibala in navdušila; prvič zavoljo „igranja“ samega, drugi pa nič manj ne, zavoljo svoje vsebinske problematike.

Za marsikateri trenutek je zanimiv razgovor med igralci ob vsebinski za-motanosti prekinil študij igravskih vlog, pa s tem seveda mnogo pripomogel k pristnejšemu doživljanju ter podajanju.

G. Rudi Hirschegger se je režiji posvetil zopet z vso svojsko vnamo, ljubeznijo do odra in poštrevnostjo. In — ni majhna stvar na oder postaviti — „Cankarja!“ Glavno vlogo je prevzel sam. V pripravi scenerije mu je pomagal arh. Božidar Bajuk.

IGRAVCI so se zares z vsem ognjem in zanimanjem navdušili za študij ter igranje. Prav zato je režiser mogel iz njihovih vlog ustvariti to, da je z odra zadihalo med navzoče — pravcato življenje.

Ob prepričevalnem ter doživljem igranju se je v kratkih presledkih med posameznimi slikami „dejanje“ nekako med gledavci v razgovorih „nadaljevalo“ in razvijalo dalje. In porajala so se zanimiva vprašanja kot npr.: „Kaj je bil zares Cankar tako veren človek, da je vse to zraslo iz njegovega doživljanja?“

Za uvod je prof. B. Bajuk podal nekaj strnjene misli (namesto Gledališkega lista), v obrazložitev odrskega dela in njegove vsebinske problematike. Pomudil se je ob življenjskem problemu hlapca Jerneja in podal bežno sliko tedanjega socialnega stanja, ob katerem je tudi Cerkev ponovno dvignila svoj glas v zgodovinsko pomembnih socialnih okoliščinah.

Upriporitev je ob splošnem priznanju vseh navzočih dosegla neopredeljen velik uspeh. Brez dvoma je potek in napetost igre držal nepretrgoma na potrebi višini R. Hirschegger tako s svojo režijsko tehniko, s katero je pritegnil sodelujoče v enovito igralsko skupino, kakor tudi z osebno interpretacijo glavne vloge, ki je pač skozi vso igro osrednja os, okoli katere se suče vse dogajanje.

Ker so se naši igralci odločili, da upriporitev ponovijo tudi v Buenos Airesu, bomo s podrobnejšo analizo upriporitve in posameznih vlog v našem tedniku počakali do njihovega obiska v Slovenski hiši, 9. oktobra, ko bodo nastopili pod okriljem Gledališkega odseka Slovenske kulturne akcije.

Bb.

SLOVENC I P O SVETU

Pismo iz Kanade

Letošnji XVII. Slovenski dan v Kanadi se je vršil 27. julija na Slovenskem letovišču pri Boltonu kot pretekla leta. Posvečen je bil 100-letnici rojstva pisatelja Ivana Cankarja in pesnika Dragotina Ketteja. Dopolnje je ob asistenci gg. Hudla, župnika iz Kaplje na Dravi ter Časla od Marije Pomagaj v Torontu, dr. Janez Hornboeck, ravnatelj družbe sv. Mohorja v Celovcu opravil vs. mašo za vse žive in mrtve Slovence, pri kateri je tudi pridigal.

Popoldanski program se je pričel ob 14. Po kanadski in slovenski himni je častne goste in vse navzoče v imenu Društva Slovencev Baraga pozdravil društveni predsednik Otmavt Mauser. Od častnih častov so navzoče pozdravili: g. dr. Hornboeck, g. Janez Kopač, ki je tudi posvetil nekaj misli Cankarju in Ketteju, g. Hudl, član torontskega mestnega sveta, g. George Ben in g. Kranjc, predsednik letovišča Holyday Gardens. Med gosti so bili tudi predstavniki slovenskega javnega življenja in organizacij, ki delujejo na področju velikega Toronta. Glavni govor dneva je bil Simon Kregar, arhitekt iz New Yorka, ki je lepo prikazal veličino Cankarja kot pisatelja in kot človeka. Spored dneva sta vodila dva mlada: v slovenščini Andrej Markeš in v angleščini Peter Koželj. Med nastopajočimi so bili: fantje in dekleta mlade plesne skupine, ki jo vodi Janez Mesec in Marta Demšar, skupina deklet pod vodstvom g. Nežke Škulj s simboličnim plesom, šajnovičeva fantek in punčka s harmonikami, telovadci in člani STZ iz Toronta pod vodstvom

inž. Franceta Grmeka, recitatorja pa sta bila gđc. Marta Jamnik, ki je recitala Cankarja in Lojze Ponikvar, ki je recital Kettejevo poezijo. Po končanem programu je bil srečolov z lepimi dobitki, v novem Baragovem domu pa se je nato razvila prosta zabava s plesom ob zvokih orkestra „Karavan“. Obisk je bil zelo dober in ves program je potekel brez hib in v splošno zadovoljstvo vseh.

Dne 15. avgusta pa so na svojem letovišču pri Wolf jezeru v Sudburyju tamkajšnji Slovenci pripravili svoj slovenski dan. Sv. mašo dopoldan je opravil in pri njej pridigal g. Ivan Plazar iz Toronta. Popoldanski program, ki ga je pripravila sudburska mladina, je vseboval nekaj lepih točk. Nastopili sta folklorni skupini iz Sudbury-ja in Toronta posamič in nato skupno, otroci so vprizorili kratak prizorček in recitali, glavni govor pa je imel predsednik sudburskega Društva Slovencev. Kot gosta pa sta navzoče pozdravila g. Ivan Blazar in Otmavt Mauser. Dan je bil lep in po končanem programu so rojaki še dolgo ostali v prijateljskih razgovorih.

Na Slovenskem letovišču se je 5. septembra vršil Baragov dan. Ob veliki množici zbranih Slovencev je novi prevzvišeni škof dr. Alojzij Ambrožič blagoslovil kip škofa Barage z majhnim Indijanskim, delo akademskega kiparja Franceta Goršeta. Ob tej priliki sta govorila g. Janez Kopač ter prevzvišeni škof Ambrožič. Pevski del

cev. Najprej je romarje pozdravil pater Rye, direktor božjepotne cerkve, nato pa sta k oltarju pristopila gg. Ceglar iz Hamiltona in Janez Kopač, župnik pri Brezmadežni v Torontu. Recitator pri sv. maši je bil Stane Pleško. V pridigi je g. Kopač orisal mučeništvo kanadskih in slovenskih mučencev in sado, ki jih je mučeniška kri pridobila za katoliško Cerkev. Po sv. maši so bile še pete litanije Matere božje z blagoslovom in s poljubljanjem relikvij kanadskih mučencev, kar je slovensko spominsko in spominsko romanje zaključilo. Kakor lani ob blagoslovitvi spominskega križa, tako je tudi letos v Midland prišla velika množica vernih Slovencev, ki so s svojimi molitvami gotovo sebi in našemu trpečemu narodu izprosili novih milosti.

Pri župniji Marije Pomagaj je bil v nedeljo 19. septembra slovesen sprejem novega torontskega škofa, našega rojaka prevzvišene g. dr. Alojzija Ambrožiča. Zjutraj ob 10.45 je pred oltarjem Marije Pomagaj, kjer je svoj čas pel svojo novo mašo, sedaj opravil veličastno pontifikalno sv. mašo, po maši pa so imeli župljani Marije Pomagaj, kot že prej župljani Brezmadežne v New Torontu, priliko novega škofa pozdraviti in se mu pokloniti na slavnostnem kosilu.

Pri župniji Brezmadežne v New Torontu so nastale manjše spremembe v dušnem pastirstvu. Župnijo sta zapustila gg. Janez Jeretina, ki je bil imenovan za župnika na slovenski fari v Montrealu ter g. Ivan Plazar, ki je bil imenovan za župnika v Winipegu. Na njuna mesta pa sta prišla torontskim Slovincem že znana gospoda in sicer g. Ivan Jan iz Montreala in g. Jože Mejač iz Winipega.

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Glasbenik Jurij Gregor je zbral in priredil sto slovenskih ljudskih pesmi. Namenjene so mladinskim oziroma dekleškim zborom, prirejene so triglasno. Nekatere pesmi so splošno poznane po vsej Sloveniji in bi mogla oznaka področja odpasti. Po številu je 21 pesmi dodeljenih Koroški, 36 Gorenjski, 10 Dolenjski, 7 Beli Kraljini, 16 Štajerski, 3 Primorski, 2 Prekmurju, 5 Notranjski. Objavil pa ni nobene iz Beneške Slovenije, Režije niti s Tržaškega. Vsekakor precejšen spordslaj sicer dobro pripravljene zbirke.

KRIŽE — Šola v Križah je četrta šola s celodnevni poukom na Gorenjskem. Podobne šole so še v Predosljah, Žirovnici in Kranjski gori, kjer imajo „celodnevni“ pouk vsi učenci od 1. do 8. razreda, v Križah pa je „celodnevna“ šola omejena na nižje razrede.

LJUBLJANA — Znani ljubljanski gostilni „Šestici“, ki sodi med najstarejše ljubljanske gostilne, in ki je septembra praznovala dvestoletnico obstoja, so šteti dnevi. Že nekaj let ji groze, sedaj pa je menda prišla ura, ko bo staro poslopje zamenjala betonska stolpnica.

SOLČAVA — Dom pod Koroško praznuje stoletnico. Prvo kočjo, leseno, je zgradil Jurij Planinšek leta 1876, a je čez pet let zgorela. Že naslednje leto so postavili novo, leta 1912 pa je nadučitelj iz Gornjega grada Fran Kocbek zgradil kamnito kočjo, ki so jo leta 1928 in 1935 znatno razširili, lani pa tudi nekaj preuredili. Kocbekov dom, kakor se imenuje po nadučitelju in borcu za slovensko planinstvo, stoji na višini 1808 metrov.

LESKOVEC PRI KRŠKEM — 18. septembra so odprli v Leskovcu novo šolsko poslopje. Celotna investicija je bila 48 milijonov dinarjev, nekaj od tega so krili tudi prebivalci s samoprispevkom.

SEVNICA — Sevnška Kopitarna je praznovala 16. septembra 90. obletnico ustanovitve. Sedaj zaposluje 280 oseb, izdeluje pa precej manj kopit kot pred leti, ko je bila vodilna tovarna v Sloveniji in Jugoslaviji. Svojo proizvodnjo je tovarna sedaj preusmerila v izdelavo oziroma dopolnila z izdelavo plastičnih kopit, pet, lesenih obutev in plastičnih rolet.

LJUBLJANA — Ljubljanska Opera je letošnjo sezono pričela 16. septembra s slavnostnim otvoritvenim koncertom. Poleg domačih solistov, zbor in orkestra so sodelovali tudi baritonist Radovan Ferdinand, ki poje že več let v Nemčiji, sopranistka Nada Sirošević iz Zagreba in italijanski tenor Bruno Sebastian. Za to priliko so naštevali vrsto arij in celih prizorov iz oper Werther, Othello, Samson in Dalila, Figarova svatba, Lucia Lammermoor, Viljem Tell, Ples v maskah ter iz Bravničarjeve opere Hlapec Jernej.

KOČEVJE — V Kočevskem likovnem salonu so odprli retrospektivno razstavo slikarke Jele Trnkoczy r. Umek, ki je umrla leta 1957. Kritiki pravijo, da se je na razstavi pokazalo, da je bila pokojna ena „najboljših slovenskih umetnic“, njena glavna dela so portreti in cvetlična tihožitja.

LJUBLJANA — Zadnji potres 15. septembra, ki je ponovno močno poškodoval Beneško Slovenijo in Tolminsko, je precej škode povzročil tudi v Bohinjskem kotu. Prestrašen je bil tudi Ljubljancem; mnogi so pobegnili na ceste v spalnih oblekah in s torbami v rokah.

Šopek na grob ge. Roze Tropea Ašičeve

Izguba dragega, ki ga neizprosna smrt iztrga iz kroga domačih, je vedno težka in za vse boleča. Trikrat pa je težka in grenka, kadar je njena žrtev postala mati sredi srečne družine in so ljubljani otročki na mah ostali brez dobre mame. V svoji otroški naivnosti se ta ali oni morda v prvih trenutkih še ne zave neandomestljive izgube; a kmalu pričanja čutiti — čeprav se ne v polni zavesti —, da se mu je odtegnila roka, ki ga je tako iskreno in mehko negovala, da so ugasnile tiste oči, ki so ga s tolikšno toplino spremljale korak za korakom, da je umolknil tisti sladki glas, ki mu je bil milejši, kot najslajša pesem, da se je ustavilo srce, ki je tako zvesto bilo zanj in ga spremljalo od trenutka do trenutka.

Tako se je — po božjih mislih, ki niso naše misli — zgodilo v srečni družini našega rojaka dr. Vitala Ašiča.

V nedeljo, 18. septembra je v zgod-

V Trbovljah je potresne sunke kar do bro prestal 360 metrov visoki dimnik; niso ugotovili nobenih poškodb, čeprav se je menda kar precej majal.

RODICA PRI DOMŽALAH — Na sestanku kmetijskih strokovnjakov so razpravljali o potrebi povečanja površine, posejane s pšenico in drugimi žitaricami. V zadnjih letih je bila pšenica posejana v Sloveniji na 54.000 ha, ostala žita pa na 20.000 ha.

NOVA GORICA — Odprli so 10. septembra nov dom za ostarele ljudi. Toda pozabili so rešiti problem oskrbnine: Stroški so na osebo okoli 3000 dinarjev, a malokateri upokojenec, ki bi potreboval oskrbo v zavodu, dobi pokojnino, s katero bi mogel to plačati.

KANIZARICA — Premogovnik, ki ga je zalila voda pred meseci, pospešeno raziskujejo in upajo, da bodo kmalu mogli začeti z deli za popravilo. Ta dela pa bodo precej počasna, ker je treba naročiti in izdelati potrebne stroje za tamponiranje rova, v katerega je vdrla voda. Pri raziskavah so tudi našli na nove sloje premoga, tako da bo rudnik rentabilen še vsaj 30 let. Nekateri celo računajo, da so zaloge še večje.

BLED — Že tri leta zapored je bil na Bledu „kmečki dan“, ki sta ga pripravila Turistično društvo in Konjeniški klub. Letos pa ga ne bo, ker ni denarja in ker „ni prave volje do dela.“

MARIBOR — Mariborsko letališče je odprto od 14. septembra tudi za mednarodne polete; tega dne se je odpeljal v Köln na svetovno foto-kino razstavo 114 potnikov.

LJUBLJANA — Letošnja turistična bera v Sloveniji je bila slabša, kot so „načrtovali.“ Posebno devizni iztržek je bil manjši od lanskega: 82,8 milijona dolarjev je kar za 11 odstotkov manj kot leta 1975.

Umrli so od 12. do 16. septembra 1976:

LJUBLJANA: Inž. Davorin Zvan; Rafael Štolfa, up.; Angela Lavtižar, 86; Jakob Grahek, up.; Alojzij Tony, up., 81; Ferdinand Accetto, klepar; Peter Jaklin; Franc Jernej, 86, up. čevljarški mojster; Magda Župančič r. Ložič; Izidor Sadar, obrtni inž.; Rozi Moljk r. Melinc, 87; Marija Marinko r. Koželj, 66; Alojzija Šulem, up.; Iva Puntar r. Keršmanc, 61; Franciška Grum r. Černe, 88; Jože Zorc; Valentin Gartner, poštni up.; Maks Magušar, sodni izvedenec; Marija Čamerlik; Jakob Mihevc, posestnik; Julijana Šušteršič, up., 77; Ana Lekšan r. Flajnik.

RAZNI KRAJI: Vera Romana Ladinek r. Hribar, up. uč., Cirkulane; Roman Bratuša, up. železničar, 78, Ljutomer; Franc Saje, up., Trbovlje; Olga Schreiner r. Kettner, Maribor; Jože Krumpak, 51, pilot, doma iz Rogaske Slatine; Dušan Ivanuš, pilot, 29, doma iz Ljubljane ter stevardese Lidija Ofentavšek, 29, Jelka Žagar, 24, obe iz Ljubljane in Mojca Sila, 23, iz Ilirske Bistrice, umrli v letalski nesreči pri Zagrebu; Amalija Rebernak r. Šmrke, Sevnica; Jože Kump, šofer, Obrh pri Dragatušu; Erna Cerar r. Smolej, Bled; Anton Napast, up. šolski upravitelj, 68, Maribor; Alojz Koren, up., Dobrna; Ivanka Bergant r. Družnik, Jesenice; Fortunat Krivec, up.; Gornji grad; Milan Krevs, čuvaj, Slovenska vas; Francka Sodja, knjigovodja, Bohinjska Bistrica; Marija Lavrič r. Košerlik, Loški potok; Anton Rome, Kojanov ata, 87, Mala Stara vas pri Grosupljem; Alojz Mencin, up., Velike Lašče; Alojzij Rot, up., Cerklje; Nikolaj Jakopin, up. zidar, Bizovik; Franc Umek, up., 68, Otavice; Franc Rode, up. mesarski mojster, D. M. v Polju; Franc Podržaj, posestnik, Petrovo, Leopold Burkelje, up. železničar, Vrhnova.

nji jutranji uri Vsemogočni ustavit trpljenje, ki ga je v kratki, a mučni in zavratni bolezni z vso vdanostjo prenašala njegova mlada žena gospa dr. Roza Tropea Ašičeva, odvotnica, spoštovana in priljubljena pri številnih Slovincih. Z možem in otroki se je udeleževala slovenskih prireditelj, zlasti romanj v Luján k Materi božji.

Gospod Vital je ostal brez dobre in zveste življenjske družice; trije otročki — med njimi je najmlajša Julijana Rozika komaj dopolnila leto dni —, pa so ostali brez mame. Ko stojimo ob tem novem grobu, ne moremo storiti drugega, kot da vdano sprejmemo božjo voljo ter prosimo Boga, da sprejme dušo rajne v svoje naročje ter pomaga osirotelim otrokom s svojo milostjo, da ob močni roki očeta in ob spominu na dobro mamico rastejo in napredujejo v dobre člane človeške družbe.

R.

SLOVENC V ARGENTINI

Osebnosti

Rojstvo. V družini Tomaža Hostnika in ge. Marjetke roj. Stariha iz Andruge se je 29. septembra rodil sinček, ki bo pri krstu dobil ime Ignacij Tomaž. Srečnim staršem naše čestitke!

Poroka. V cerkvi Stella Maris sta 2. oktobra med poročno sv. mašo sklenila sv. zakon gđ. Marjanca Stariha in Pavel Osterc. Za priči sta bila nevstin oče Božo Stariha in ženinova mati ga. Marija Osterc. Poročil ju je g. Marjan Bečan. Mladim poročencema čestitamo!

FRANC GRBEC — umrl

Naša skupnost, posebno lanuska, je izgubila še en dejavn in tih hi zgradil mrtev. Naslednji dan smo ga s slovesno sv. mašo, pod vodstvom nečaka, župnika g. Mirka in somaševalca misijonarja župnika g. Andreja Prebila in podpisane, pokopali na pokopališču v Lomas de Zamora. Vidno je bilo prepričanje vseh pogrebnih udeležencev, da smo prisostvovali velikemu srečanju Franca z Jezusom in Marijo v nebeski slavi.

Rojen je bil 17. avgusta 1897 v vasi Travniki v Loškem Potoku. Je že vstopil v 80. leto. Sin pobožne in globoko verne kmečke družine, po domače pri Kaplarjevih. V mladosti je bil član Marijine kongregacije. Imel je isto usodo kot mi vsi. Tukaj je živel pri znani Grbčevi družini kot najskrbnejši striček svojim nečakom in nečakinjam!

Zmanjšati njegovo veliko krščansko osebnost z omejitvijo tega ali onega tihega, skromnega in vestnega opravila, kot npr. točno raznašanje slovenskih publikacij, bi pomenilo krivo ga prikazati, ne odkriti ga.

France je bil predvsem mož vere v Jezusovo osebo zakramentalno resnično navzočnost pri sv. maši, velik Marijin častilec in ponižen človek.

Iz dejavne vere v Jezusovo navzočnost pri daritvi sv. maše, se je preprosto in pobožno udeleževal dnevnemu vselj sv. maši, ki jih je dosegel, bodisi pri Mariji Kraljici, bodisi pri Sv. Jožefu ali pri nečaku g. Mirku na župniji Naše Gospe Itatijske. Ta mnogostevilna udeležba je napravila njegovo življenje združeno z Jezusom: Ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni. Tako je doživljal resnico, izraženo po sv. Pavlu.

Marijin častilec. Koliko sv. rožnih vencov je zmoli na dan, ve samo Bog in presveta Devica.

Ponižen mož. Čeprav vesel, vedno nasmejan, povsod pričujoč in delaven, vendar za površne oči nepoznan. Je bil pač v Jezusovi in Marijini šoli vsak dan. Kot tak, njun učenec, je razdaljal svoje imetje in se napravil za prostovoljnega berača za vsako dobro stvar. Po vsaki sv. maši, ki se je udeležil pri sv. Jožefu, je pokleknil še na Hladnikov grob, zvestoba prijatelju v veri.

Dragi g. Striček: ne pozabite na nas in na naše zadeve pri Mariji in Jezusu. Kmalu na svidenje!

Vaš Tone Škulj

SAN MARTIN

Predavanje o starem Egiptu

V soboto, 18. septembra je bilo v Slovenskem domu v San Martinu izredno zanimivo predavanje g. župnika Franceta Berganta o starem Egiptu. Predavanje so spremljali številni krasni diapozitivi, ki so gledalcem pokazali stara egiptovska svetišča, razkošne kraljeve grobnice, piramide, sfingo ter egiptovsko pokrajino do znamenitega jez v Asuanu. Vse slike je g. Bergant posnel sam. Posebej moramo omeniti zanimivo razlago lepo ohranjenih fresk v egiptovskih grobnicah. — Po predavanju so se navzoči zadržali v domu pri domači večerji.

Roditeljski sestanek

Lepo število mater in očetov se je zbralo v nedeljo, 19. septembra, na roditeljskem sestanku v Slovenskem domu. Sestanek je vodil predsednik šolskega odbora Janez Petkovšek, ki je pozdravil msgr. Oreharja, ki je nato v enournem predavanju nazorno pokazal, kako naj se vrši verska vzgoja v družini. Po predavanju je voditeljica šole gđ. Katica Kovac omenila nekatere zadeve slovenske šole.

Sanmartinska tombola

Letos je Slovenski dom v San Martinu pripravil v nedeljo, 3. oktobra, svoje šeststajno tombolo. Obisk je bil nad vsa pričakovanja velik in so bili zasedeni vsi domovi prostori. Tombola je s svojo znano spretnostjo vodil Lojze Rezelj, ki je v imenu doma prisrčno pozdravil vse navzoče, posebej pa še rojaka iz Kanade, člana Narodnega odbora za Slovenijo dr. Petra Urbanca in njegovo soprogo Leo ter ju prosil, da sporočita pozdrave navzočim vsem Slovincem v Kanadi. Oba sta se za pozdrav lepo zahvalila.

Letošnja tombola se je odlikovala po res bogatih dobitkih. Glavni dobiček

je bil moderen living, katerega je zadel ga. Marija Planinšek; drugi dobiček kolo — pa je zadel Pavle Homan. Poleg teh je bilo razdeljenih še 40 tombol in 150 činkvinov. — Po tomboli se je razvila živahna ljudska veselica ob zvokih orkestra Zlate zvezde, ki ga sestavljajo člani bivše priljubljene Planike. Ta orkester je odbor doma najel tudi za silvestrovanje.

SLOVENSKA VAS

25. mladinski dan

Mladina Slovenske vasi je v nedeljo 19. septembra pripravila svoj 25. mladinski dan. Potek celodnevne prireditve se je pričel z mašo. Daroval jo je č. g. Franc Sodja. Med pridigo je narezal misli pomembne zlasti za mladino, ki se je številno udeležila svete daritve. Svetoval je pozornost do besede a tudi pohvalil idealizem vške mladine, ki ga je v zadnjih letih v znatni meri pokazala. Spomnil je na tiste člane in prijatelje Slovenske vasi, ki so zdaj kot laiki ali duhovniki v misijonih ali so v bogoslovjih. Omeniti je treba skrbno pripravljeno petje ob spremljavi kitar in nove pesmi z globoko duhovno vsebino.

Takoj po maši je prišlo na vrsto športno tekmovalje v odbojki pri dekletih in nogometu pri fantih. Nagrado v odbojki je dobila skupina deklet iz San Martina, lanusko moštvo pa si je prisvojilo pokal v nogometu.

Popoldne ob 16. uri, z nekaj zamude, se je pričel drugi del programa z argentinsko in slovensko himno. Pozdravni govor je imel predsednik centralne SFZ, v imenu mladine Slovenske vasi je pozdravila goste predsednica SDO Zalka Virčeva. Takoj za tem so se vsi nastopajoči z voditelji zbrali na odbojkinem igrišču in se predstavili ude-

ležcem, ki so jih s ploskanjem sprejeli.

Sledili so nastopi mladine in otrok, ki so v nekaterih točkah pokazali del letošnjega dela. Najprej najmlajši pod vodstvom gđ. Anice Sušnikove in Boga Rozine, nato pa naraščajnice, sledile so proste vaje naraščajnikov pod istim vodstvom. Zatem je bilo ranjanje narodnih noš ob spremljavi harmonike.

Nato so mladenke pod vodstvom gđ. Adriane Mažgonove pokazale ritmične vaje; sledil je nastop skupine otrok s kotalkami, katerega je pripravil Mirko Berčič, nato ples narodnih noš; za zaključek so naraščajniki prikazali osnove prve pomoči pod vodstvom Dušana Šušteršiča.

Morda je bil spored preobširen, če upoštevamo, da niso pripravile okrog odbojkinega igrišča najbolj primerne, ljudje so stojeli skoraj dveurnemu programu.

Tako je končala krasna pomladanska nedelja in mladinski dan s prosto zabavo v dvorani Hladnikovega doma. K povedanemu naj dodamo še nekaj pripomb. Obisk mladinskega dneva je bil odlični, tudi iz drugih okrajev so se tokrat udeležili lanuskega mladinskega dne, za kar je tudi prispevalo svoj delež krasno vreme. Kar se tiče organizacije, je pohvale vredno delo, ki ga izvršujeta mladinski organizaciji in pohvale vredno tudi tisto delo, ki v ozadju podpira vidnejše delavce.

I. I.

Predavanje na ukrajinsko-slovenski fakulteti

Ukrajinska katoliška univerza papeža sv. Klementa, je v nedeljo 20. septembra priredila za svoje slušatelje in za vse občinstvo predavanje prof. I. Romanjuka o Ivanu Franku kot marksistu. Letos namreč praznujejo Ukrajinci 120-letnico rojstva velikega modernega pesnika I. Franka, ki ga smatrajo za Tarasom Ševčenkom za svojega drugega predstavnika ukrajinske književnosti. Če je Ševčenko izšel iz ruske Ukrajine, je Franko iz drugega centra — iz galicijske Ukrajine za časa Avstrije. Živel je v času na prehodu naturalizma v moderno fin de siècle kot naš Cankar, celo istočasno sta žvela na Dunaju in bogve, če se nista poznala? Predavanje je pokazalo, da je Franko šel isti razvoj kot naš Cankar: iz naturalizma in pristaša socialne avstrijske demokracije, h kateri se je priključil iz literarne mode in iz do-

morodnega reševanja ukrajinskih delavcev v poljskem miljeju pri petrolejskih rafinerijah v Galiciji, toda je pozneje priznal, da nikdar ni bil pravi socialni demokrat, da je bil pristaša demokratske evolucije. „Franko je bil socialist v obliki angleškega fabijanizma,“ ali avstrijskega reformnega socializma. Nastopil je celo javno proti znanstvenemu marksizmu. Obsojal je revolucionarno nasilje nad buržoazijo in bil je velik ukrajinski domoljub in nacionalist. To je bilo videti iz uvoda v njegovo največje delo, v ep Mojzes, ki ga je recital g. Nazarik in iz pesmi Moja ljubezen, ki ga je recitala gđ. L. Duh. Slovenci smo občutili predavanje, kot da nam govori o dobi analognega Cankarjevega marksizma in smo zato prof. Romanjuku za predavanje še posebej hvaležni.

td

Po športnem švetu

LJUBLJANSKA OLIMPIJA je v prvi ligi nogometnega prvenstva dosegla prvo zmago šele po petem kolu, ko je v Zagrebu premagala Zagreb z 2:0, v šestem kolu, ki je bilo 19. septembra pa je v Ljubljani premagala državnega prvaka Partizana iz Beograda s 4:2. V prvih kolih je dvakrat remizirala in dvakrat igrala neodločeno.

V drugi ligi je ljubljanskega Mercatorja premagal v šestem kolu Maribor s 4:1. Prej se je Mercator kar držal, v petih tekmah je zbral pet točk. Toda posebno dobro mu ni kazalo že od začetka: zabil je samo en gol, prejel pa do poraza z Mariborom tudi samo enega. Maribor ima po šestih tekmah šest točk s tremi zmagami in tremi porazi.

V slovenski nogometni ligi vodi po treh kolih soboska Mura s tremi zmagami in odličnim napadom: 8 golov, iz svoje mreže pa so Sobočani pobrali le enega. So pa člani Slovenske nogometne lige letos poleg Mure še Pohorje iz Ruš, Smartno iz Smartnega ob Paki, Rudar iz Trbovelj, Kladivar iz Celja, Litija, Rudar iz Velenja, Železničar iz Maribora, Ilirija iz Ljubljane, Primor-

je iz Ajdovščine, Izola in Slavija iz Ljubljane.

V TEKMOVANJU ZA KARAVANSKI POKAL v hokeju na ledu je v prvem kolu doma ljubljanska Olimpija nepričakovano izgubila proti ATSE iz Gradača z 2:3, nato pa so v Gradcu nadigrali nasprotnike in zmagali s 7:5 in na tekmi pod Možakljo premagali še „večne“ nasprotnike Jeseničane z 6:3. Jeseničani pa so doma premagali ATSE z 9:4. Poleg omenjenih klubov igra za pokal še KAC iz Celovca.

EVROPSKA PRVAKINJA V TENISU. Mariborčanka Mima Jaušovec, ni imela na 48. državnem prvenstvu v Zagrebu kakih velikih težav. Osvojila je damsko prvenstvo, bila prva z bratom Zoranom v mešanih dvojicah in prva s klubsko tovarišico 16-letno Leo Legen v ženskih dvojicah. Mrankovca Košak (slovenski teniški prvak) in Tomović sta osvojila tudi naslov prvakov v moških dvojicah, le med posamezniki je naslov ušel Mariborčanom, prvo mesto je zasedel Zagrebčan Ivančič.

Od vsepovedi

MEJA — 120 LET. Često v listih beremo reportaže o stoletnikih in celostopetdesetletnikih. Sedaj so listi prinesli novico, da je Sudanec El Šerif Muhamed Ahmed star kar 280 let. Toda zdravnik, ki so se zbrali na simpoziju v Bad Mergentheim v Nemčiji sodijo, da je biološka meja starosti komaj 120 let in da, je zdaj nemogoče, da bi kdo živel dlje kot toliko. To podkrepljujejo zdravniki z dejstvom, da je najstarejši človek, čigar starost je nedvomno dokazana, star le 113 let. Znanstvenik Bayreuther pojasnjuje starostno mejo s tem, da se celice veznega tkiva niso zmogle obnoviti več kot petdesetkrat v življenju človeka in pravi, da bo genetiki morda nekoč uspelo podaljšati življenje, a je to sedaj še neuresničljiv sen.

ŽLAHTNI PLINI V ZRAKU. Znano je, da so v atmosferi poleg dušika, kisika, vodika, ogljikovega dioksida še „žlahtni“ plini — argon, helij, kripton, ksenon in radon. Razen argona nastopajo v tako majhnih količinah, da so sprva mislili, da je njihovo odkritje v zraku le „znanstvenega pomena“, kasneje pa se je izkazalo, da so tudi „žlahtni“ plini važni za mnoge procese na zemlji. Kako malo je žlahtnih

plinov, pokaže naslednja ponazoritev: Če bi imeli tako ozko cev, da bi prepuščala vsako sekundo samo eno molekulo ozračja, bi prihajale v glavnem iz cevi le molekule dušika in kisika. Vsaki dve minuti bi bila vmes molekula argona, vsakih osem mesecev molekula kriptona, na molekulo ksenona pa bi morali čakati kar 60 let.

REKORD NE BO PRIZNAN. Ne navaden rekord, ki je zapisan tudi v znani Guinnessovi knjigi največjih in najbolj nenavadnih dosežkov, ima 64-letni Roy Sullivan iz Virginije: Petkrat ga je zadel strela, pa je ostal živ. Pred kratkim ga je oplazila še šestič — tako vsaj pravi sam. Toda rekord ne bo priznan, ker zdravnik ni mogel ugotoviti ožganin na rokah in nogah.

STOLETEN KIČ. Pred Dubrovnikom so v začetku avgusta potapljači odkrili ladjo, ki se je potopila v XVI. stoletju. Arheologi so bili že zelo veseli, da bodo našli kaj izrazito novega, kajti na ladji je bilo nad štirideset zaprtih zabojev. Toda našli so posodo, nože, trakovce, steklen nakit in podobno — šaro. Kaže, da so tudi v starih časih znali dobro prodajati nekoristno kramo, čeprav se ni bilo posebe ne propagande

OBVESTILA

SOBOTA, 9. oktobra:

V Slovenski hiši ob 21 uprizoritev „Hlapec Jernej in njegova pravica.“ Gostuje slovenski oder iz Mendoza.

NEDELJA, 10. oktobra:

20-letnica Našega doma v San Justo. V slovenski cerkvi Marije Pomagaj mladinska maša, nato zvezni sestanek.

SOBOTA, 16. oktobra:

SKAD prireja večerjo. Vabljeni vsi akademiki!

NEDELJA, 17. oktobra:

Na Pristavi mladinski dan. V Hladnikovem domu bo malgaški asado. Prijave do vključno petka, 8. oktobra.

SOBOTA, 23. oktobra:

III. likovna razstava SKAD-a ob Cankarjevi stoletnici ob 20 v Slovenski hiši. Ta dan bo razstava odprta od 20. 23. ure.

NEDELJA, 24. oktobra:

V Slovenski hiši tradicionalna skupna misijonska proslava. Začetek ob 16. uri.

III. likovna razstava SKAD-a ob Cankarjevi stoletnici v Slovenski hiši ob 10. do 13. ure.

Na Pristavi materinska proslava.

SOBOTA, 30. oktobra:

Proslava Narodnega praznika in dneva slovenske zastave v Slovenski hiši.

NEDELJA, 31. oktobra:

Na Pristavi v Castelarju, pristavski dan.

SOBOTA, 13. novembra:

Zaključna proslava Slovenskega srednješolskega tečaja ravn. Marka Bajuka v Slovenski hiši.

* * *

Na Slovenskem ljudskem Taboru v Slomškovem domu, Ramos Mejia, je bila izžrebana številka 417.

LUČKA OSTERC,

"OCCHI"

vabi na pomladanski letni modni prikaz 23. oktobra 1976 v prostori "Asociación Pro-Ayuda al Quemado", Cuba 1930, Capital Federal (višina Cabilido 1900) ob 18. uri. Rezervirati prostor na telefon 761-1730.

Gospodje podjetniki!

Vse vrste INDUSTRIJSKIH in AVTOMOBILSKIH OLJ, razne produkte iz katrana, bencin, bencol, terpentin, petrolej ter desinfekcijska sredstva, strup za mravlje in pod., znamke YPF, SHELL, ESSO vam dobavi po znižani ceni in dostavi na dom

MARJAN PUGELJ

Naročila na: T. E. 652-9455

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires

Pta. baja, ofic. 2

T. E. 35-8827

Prof. dr. JUAN JESUS BLASNIK

Especialista en ortopedia y traumatología

Marcelo T. de Alvear 1241, pta. baja Capital Federal Tel. 41-4413

Ordinira v torek in petek od 17 do 20. Zahtevati določitev ure na privatni telefon 628-4188.

Vodstvo Slovenskega srednješolskega tečaja ravn. Marka Bajuka sporoča profesorjem, dijakom in staršem, da bodo izpiti 9. in 23. oktobra; 30. oktobra seja profesorjskega zbora; 6. novembra skupni šolski izlet in 13. novembra zaključek tečaja.

* * *

Pevski zbor „Slovenske mladenke“ bo nastopil 9. oktobra in 16. oktobra, oba krat ob osmih zvečer v cerkvi sv. Mihaela v Castelarju, ul. Mercedes in Salcedo v sklopu koncertov, ki jih organizira Coordinadora Intercoral.

DRUSTVENI OGLASNIK

Zedinjena Slovenija tudi letos pripravlja otroško počitniško kolonijo v cordobskih gorah pri dr. Hanželiču. Prijave za kolonijo se sprejemajo v pisarni ZS vsako popoldne od 16. do 20. ure.

Za dobro voljo

Sodnik vpraša pričo:

„Ali morete kaj več povedati o človeku, ki ste ga srečali tisto kritično noč?“

„Da, smrdel je po žganju.“

„Ali kaj bolj natankega ne veste?“

„Da mislim, da je bila slivovka.“

ŠAHOVSKI TURNIR

„DRAGO BUJAS“

v Slovenskem domu

v SAN MARTINU

Sklep turnirja v soboto, 16. okt. Spored: ob 19 v domu sv. maša zadušnica za pok. Draga Bujasa, nato zaključno tekmovanje in razdelitev daril.

Nato asado za vse udeležence turnirja in prijatelje šaha. Za asado se prijavite pri vodstvu turnirja (gg. Lobnik, prof. Zupan, Smersu Miha) ali pri odbornikih doma.

Konj reče oslu: „Veš ti osel, za tebe je velika čast, da smeš biti z menoj v istem hlevu.“

Osel odvrne: „Kaj se napihuješ in domišljaš. Konje so avtomobili že davno spodrinili, oslov pa bo vedno dovolj na svetu.“

„Kako je v zakonu?“ vprašajo mlado ženo, ki se je poročila s slikarjem.

„Prav zabavno. Moj mož slika in jaz kuham in nato ugibava, kaj je kdo napravil.“

„Kaj ti je rekel prijatelj, ki ti je posodil motorno kolo, pa si mu ga popolnoma razbil?“

„Ali naj ponovim grde besede, ki mi jih je rekel?“

„Ne, tistih ni treba ponoviti.“

„No, potem pa mi ni ničesar rekel.“

„Si že kaj prodal, odkar se baviš s slikanjem?“

„Da prodal sem svoj zimski plašč.“

Sodnik: „Tožitelj ima tri priče, ki so vas videle krasti.“

Obtoženec: „Jaz pa imam tisoč prič, ki me pa niso videle krasti.“

NAROČNIKOM

SVOBODNE SLOVENIJE

Prosimo, da poravnate čimprej letošnjo naročnino v znesku 1.800.—. Naročnike v Argentini, ki plačujejo s čeki, prosimo, da jih izstavijo na: Talleres Gráficos Vilko SRL.

Uprava Svobodne Slovenije

PRAKTIČNA DARILA

ZA MATERINSKI DAN

Pletenine MAJDA

Belgrano 113

Ramos Mejia

1956 DVAJSETA OBLETNICA 1976

NAŠEGA DOMA V SAN JUSTU

NEDELJA, 10. OKTOBRA:

ob 8.00 V katedrali sv. maša za žive in mrtve člane (msgr. Anton Orehar)

ob 9.00 V domu: Elagoslovitev in dviganje zastav. Skupni zajtrk

ob 17.00 V dvorani: SLAVNOSTNA AKADEMIJA
Govornik: predsednik ZS g. Marjan Loboda
Mladinski pevski zbor San Justo (A. Selan)
Folklorne skupine: Ramos Mejia (ga. Ema Bleje — Slovenska Pristava (Jure Ahčin)
— Slovenska vas (Bogo Rozina) — San Justo (Franci Čarman)

Napitnica

Prosta zabava

ob akordih SLOVENSKEGA INSTRUMENTALNEGA ANSAMBLA

Za naš dom in rod!

PROSLAVA NARODNEGA PRAZNIKA 29. OKTOBRA

IN

DNEVA SLOVENSKE ZASTAVE

bo v soboto, 30. oktobra v Slovenski hiši

Po sv. maši bo 19. uri v cerkvi Marije Pomagaj bo proslava v dvorani. Poleg govora je na sporedu odski prizor „Cankar govori“. Pripravil ga je dr. T. Debeljak, režira pa Maks Borštnik. Ob 21 slavnostna večerja. Prijavite čimprej svojo udeležbo pri tej veliki narodni manifestaciji.

Pripravljalni odbor

RUTA 205 FTE. ESTACION
TEL. 295-1197

AVDA. 25 de MAYO 136

ALMAFUERTE 3230
a 1 cuadra MunicipalidadAVDA. PAVON/H. YRIGOYEN 8854/62
TEL. 243-2291/3058 (Entre Boedo y Sáenz)

Opozarjamo, da imamo v Lomas de Zamora, v našem novem velikem lokalu, vedno na razpolago najfineše pohištvo.

EZEIZA

C. SPEGAZZINI

SAN JUSTO

LOMAS DE ZAMORA

Prireditve na Slovenski Pristavi v Castelarju

Nedelja, 17. oktobra 1976:
Mladinski dan pristavske mladine

Nedelja, 24. oktobra 1976:
Materinski dan

Nedelja, 31. oktobra 1976:
Pristavski dan

Vse prireditve so celodnevne in ob vsakem vremenu

Lepo vabi

Društvo Slovenska Pristava

ZAHVALA

Slovenski dom v SAN MARTINU se prisrčno zahvaljuje za izredno lep obisk na tomboli 3. oktobra. Dalje se najlepše zahvaljuje vsem darovalcem in darovalkam dobitkov in peciva, ter vsem požrtvovalnim sodelavcem in sodelavkam pri pripravi in izvedbi letošnje tombole.

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

XXIII. SEZONA

gostuje

slovenski oder iz Mendoza

IVAN CANKAR

hlapec Jernej in njegova pravica

Dramatizacija Valo Bratina — Režija Rudi Hirschegger

v dvorani Slovenske hiše, v soboto 9. oktobra ob 21 vstopnice so v predprodaji v dušnopastirski pisarni.

KREDITNA ZADRUGA "SLOGA" z. z. o. z.

Bmč. Mitre 97 — Ramos Mejia — T. E. 658-6574

ISČE OSKRBNIKA za svojo kinto v Villa Udaondo
Nudimo dobro stanovanje, plačo po dogovoru z vsemi socialnimi dajatvami in možnost prevzema gostinskega obrata. Mesto primerno zlasti za zakonski par, kjer ima eden od zakoncev drugo stalno zaposlitev. Informacije osebno v naši pisarni v uradnih urah, ponedeljek, sredi in petek od 15. do 19. ure ali po telefonu.

Vsem rojakom in znancem sporočamo žalostno vest, da nas je 25. septembra t. l. nenadoma zapustila v 52 letu starosti naša ljubljena žena, mama, sestra, gospa

Marija Koprivnikar roj. Pleško

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so nam v tem težkem trenutku stali ob strani. Posebna zahvala č. g. A. Prebilo CM za opravljeno pogrebno sv. mašo, vodstvo pogreba in poslovljne besede ob odprtem grobu, vsem č. gg. duhovnikom za opravljene molitve ob krsti, pevskeemu zboru, ki je pel pri maši in poslovljno žalostinko na pokopališču, mladini, ki se je tako prisrčno poslovlila od nje ter vsem ostalim vaščanom in znancem, ki so jo kropili in molili za njen pokoj.

Žalujoči:

Lojze Koprivnikar, otroci in sestre

Slovenska vas, 25. septembra 1976

Naznanjamo, da je odšel k Jezusu po plačilu naš brat, stric in svak, gospod

France Grbec

v ponedeljek zjutraj, 27. septembra.

Na predvečer smrti je, poslušen nasvetu dušnega pastirja pri nedeljski maši, dodal po lastnem predlogu k večerni družinski molitvi še en očenaš za tistega, ki bo med nami prvi umrl. Priporočamo ga v molitev.

Žalujoči:

sestra Ani por. Lipovec z družino, brat Janez, svakinja Francka, svak France in nečaki in nečakinje; v Sloveniji: brat Anton z družino

Buenos Aires, Loški potok